

РЕШЕНИЕ

№ 580

гр. Варна , 20.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ в публично заседание на шестнадесети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Калинка Ив. Димитрова като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20213110201411 по описа за 2021 година

Производството е образувано по жалба на К.К.П. против НП № 20-0819-000277/12.02.2020 г. на Началника на група в сектор „ПП“ при ОД на МВР-Варна, с което на К.К.П. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец на основание чл. 175, ал.1 т.4 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че издаденото НП е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Иска се НП да бъде отменено.

В съдебно заседание въззивникът редовно призован се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата с наведените в нея основания.

В съдебно заседание въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител. Постъпили са писмени бележки от юк Лукова-Атанасова, с които се оспорва основателността на жалбата.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следната фактическа обстановка:

На 13.01.2020 г. инспектори при Агенция „Пътна инфраструктура“ – Н.

Н. и Н. Андонов със служебен автомобил с рег. № СВ7375 НВ, означен като контролна единица на Национално ТОЛ управление, осъществявали контрол по изпълнение на задълженията на водачите на МПС за заплащане на винетна такса по чл. 10 ал.1 т.1 от ЗП, във вр. с чл. 179 ал.2 от ЗДВП на път А5 АМ „Черно море“, в посока в дясно, при 8-ми км. Екипът получил сигнал от друг екип към АПИ, ангажиран с извършване на контрол със същия предмет, съдържащ информация, че по посочения път от републиканската пътна мрежа се движи ППС с рег. № В 8704 НА, за което няма заплатена пътна такса.

Около 9.30 ч. л.а. Пежо 206 с ДК№ В 8704 НА, управляван от въззивника по автомагистрала № А-5, приближил до мястото, където бил ситуиран екипа в състав Н. Н. и Н. Андонов. Н. Н. в качеството си на длъжностно лице по смисъла на чл. 167а, ал. 2 от ЗДВП, определено със Заповед № РД-11-1480/13.12.2019 г. на председателя на управителния съвет на АПИ, обозначен с видима светлоотразителна жилетка, с надпис „Национално ТОЛ управление“ бил в близост до служебния автомобил. Възприемайки превозното средство, управлявано от въззивника и регистрационния номер на същия, Н. подал ясен сигнал за спиране със стоп-палка и посочил с другата ръка към процесния водач и му указал с ръка място за спиране – вдясно от пътното платно. В зоната, вдясно от пътното платно се намирало достатъчно пространство за безопасно спиране. Въззивникът обаче не изпълнил разпореждането на контролните органи за спиране плавно в най-дясната част на платното и продължил движение в посока гр. Бургас без да намали и да демонстрира по какъвто и да е начин намерение да спре. Впоследствие, въз основа на извършена справка в информационната система на АПИ било установено, че въззивникът е заплатил винетна такса около 30 минути след като не спрял на подадения сигнал със стоп палка.

По случая е изготвена докладна от служители на АПИ, изпратена на сектор „ПП“ при ОД на МВР-Варна, възложена на св. П. – мл. инспектор в посочената структура към МВР. Бил установен собственикът на процесното превозно средство, а именно – жалбоподателя. Впоследствие последният е запознат с констатираното нарушение от полицейски служител при сектор „ПП“ към ОД на МВР-Варна – В.В. който му представил декларация по чл. 188 от ЗДВП, в която на 23.01.2020 било декларирано че на процесната дата и час той е управлявал превозното средство.

При така установените факти, на въззивника е съставен АУАН за нарушение на чл. 103 от ЗДвП, в който въззивникът посочил като възражение твърдението, че не е възприел подадения сигнал със стоп палка, тъй като се е движел в колона от автомобили. Впоследствие е депозирано възражение с № УРИ 819-000-4290/23.01.2020г. , в което въззивникът посочил като причина за невъзможността да възприеме подадения от контролния орган сигнал със стоп палка, наличието на гъста мъгла в посочения пътен участък към момента на установяване на нарушението. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП, с което на основание чл. 175 ал.1 т.4 от ЗДвП е ангажирана административно-наказателната му отговорност с налагане на административна санкция „Глоба“ в размер на 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от един месец.

Видно от постъпила справка от Национален институт по метеорология и хидрология, Филиал – Варна, на 13.01.2020 г. сутринта , в метеорологични станции Суворово, Горен чифлик и Провадия е регистрирана мокреща мъгла, а в станция Белослав – суха мъгла и слана. На територията на най-близо разположената метеорологична станция Варна, в 08.00 ч. е регистрирана умерена слана. Не са регистрирани мъгла, валежи от дъжд и/или сняг, както и други метеорологични явления. При наблюденията в 09.00 ч. и в 1.00 ч. е регистрирано наличие на мъгла встрани от станцията, стелеща се от района на пристанище Варна в посока нос Галата и над морето, източно от него.

Видно от постъпило писмо от Агенция „Пътна инфраструктура“, Национално ТОЛ управление, на 13.01.2020 г. екип инспектори с мобилна камера осъществяват контрол по изпълнение на задълженията на водачите на ППС за заплащане на винетна такса по чл. 10 ал.1 от ЗДвП. Електронната система за събиране на пътни такси е създадала доклад за установено нарушение чрез заснемане на ППС с рег. № В 8704НА, движещо се по републиканската пътна мрежа без заплатена винетна такса, което заснемане се съхранява в електронната система не повече от 60 дни, освен в случаите на издаване на електронен фиш. Екипът е подал информация до втория правополагащ по същото време екип в състав от инспектор Н. Н. и Н. Андонов, ситуиран на път А5 Автомагистрала „Черно море“, на 8 км посока дясно. В изпълнение на задълженията си по „Инструкция за реда и организацията за осъществяване на дейности по контрол върху заплащането

на пътни такси по чл. 10 ал.1 от ЗП, инспектор Н. извършва втора ръчна проверка в системата чрез контролно устройство с идентификатор (MEU 026) и предприема действия по спиране на нарушителя, като подава видим сигнал за спиране със стоп палка.Посоченото устройство (MEU 026), чрез което се извършва повторната справка не запамята извършените проверки и не създава снимков материал.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от гласните доказателства и писмените доказателства чрез приобщените към делото материали по АНП.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваването му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установеното фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока за обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление № 20-0819-000277/12.02.2020 г. е издадено от компетентен орган- от Началника на Група при Сектор“ПП“ към ОД на МВР-Варна, съгласно заповед № 81213-515/14.05.2018 г. на Министъра на вътрешните работи.

В хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН, а при издаването на административния акт е спазена разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава.Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанията за нарушенията са индивидуализирани.

Съдът оцени като неоснователни доводите на въззивника за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила в хода на административно-наказателното производство. Между описанието в АУАН и

НП на извършеното нарушение не е налице съществено разминаване, като изпълнителното деяние и в двата документа е посочено като неизпълнение на задължението при подаден сигнал със стоп палка да спре управлението на превозното средство. Съдът намира, че уточнението в издаденото НП, че водачът не е осъществил спирането плавно на посоченото място или в най-дясната част на пътното платно се обхваща от хипотезата на чл. 53 ал.2 от ЗАНН, която предвижда възможността да се издаде НП и при допуснатата нередовност на акта , когато е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

Неоснователен и доводът за допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила с оглед съставянето на акта от лице, което не е очевиден на извършеното нарушение, предвид трайната съдебна практика в този смисъл.

Съгласно разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

Видно от събраните гласни и писмени доказателства, на посочената в НП дата въззивникът е управлявал процесното превозно средство по автомагистрала „Черно море“ и на 8-ми км на същия е подаден ясен сигнал със стоп палка от св. Н., ангажиращ същия с изпълнение на задължението по чл. 103 от ЗДвП. Видно от приобщената по делото справка от Националния институт по метеорология и хидрология, Филиал –Варна, видно от която към датата ни часа на извършване на нарушението има данни за регистрирани мъгли в други райони на Варненска област, но не и в района на процесния пътен участък. При формиране на фактическите си и правни изводи по делото, съдът не кредитира показанията на св. Сталинска като взе предвид обстоятелството, че същите противоречат на събраните писмени доказателства.

При формиране на вътрешното си убеждение на субективната страна на извършеното деяние и в частност за съзнателното неизпълнение на задължението по чл. 103 от КТ, съдът оцени като косвено доказателство

постъпилата по делото справка от АПИ, Национално ТОЛ управление, видно от които към момента на предприетите действия по спиране на автомобила, за последния е нямало платена винетна такса, като същата е заплатена в кратък срок след извършване на процесното нарушение. Установеният по делото факт в този смисъл сочи наличието на мотив за отклонение от извършване на полицейска проверка с оглед избягване ангажирането на административно-наказателна отговорност.

Съдът намира, че при индивидуализацията на административната санкция правилно е определено наказанието в съвкупност от кумулативно предвидените санкции „Глоба“ и „Лишаване от право да управлява МПС“, като първата е наложена в максимален размер, а втората такава – в минимален. Съдът намира, че кумулативната санкция в съответните размери съответства с тежестта на извършеното нарушение и ще се постигнат целите, визирани в чл. 12 от ЗАНН, като съобрази, че с извършеното нарушение е предотвратено установяването на друго осъществено такова, свързано с неизпълнение на разпоредбата на чл. 10 от ЗП.

Съдът счита, че при преценка дали се касае за маловажен случай е необходимо да се обсъди степента на обществена опасност на нарушението, като негово обективно качество, за да бъде социално необходимо и оправдано да се прибегне до прилагане на административно наказателната отговорност. В конкретния случай съдът намира, че конкретното нарушение не може да се квалифицира като маловажно, тъй като то по нищо не се отличава от останалите от същия вид. Следвало е жалбоподателят да има дължимото законосъобразно поведение за спазване на принципите на ЗДП.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН следва на ОДМВР гр.Варна да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл.63, ал.5 от ЗАНН. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 120лева. Производството по делото продължи в едно съдебно заседание, не е с фактическа или правна

сложност поради което следва да се присъди възнаграждение на минимума от 80 лева.

Воден от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 20-0819-000277/12.02.2020 г. на Началника на група в сектор „ПП“ при ОД на МВР-Варна, с което на К.К.П. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200 лева и „Лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец на основание чл. 175, ал.1 т.4 от ЗДвП.

ОСЪЖДА К.К.П. **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на ОД на МВР-Варна сумата от 80 /осемдесет/лева юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл. 37, ал.1 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____